

[Annelise Gottfredsen]

I loven om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet (De Europæiske Fællesskabers Forsamling) (lovbekendtgørelse nr. 309 af 22. juni 1983, som ændret ved lov nr. 159 af 11. april 1984) siges det i § 33:

»Er en repræsentants mandat i Europa-Parlamentet ledigt, indtræder den kandidat, som ifølge den i § 23, stk. 2, henholdsvis § 24, stk. 3, nævnte fortegnelse er nærmest berettiget hertil . . . «.

Der er herefter rettet henvendelse til hr. Lars Poulsen, der er opført som 1. stedfortræder for Det Konservative Folkeparti på den efter valget udarbejdede stedfortræderliste, og han har i skrivelse af 11. oktober 1986 meddelt, at han er villig til at modtage det fra den 13. oktober 1986 ledige mandat som repræsentant i Europa-Parlamentet.

Ifølge nævnte lovs § 33, jfr. § 26, er det Folketinget, der træffer afgørelse om godkendelse i tilfælde af en stedfortræders indtræden som repræsentant, og ifølge § 7, stk. 1, i forretningsordenen for Folketinget sker sådan godkendelse efter indstilling fra det stående udvalg til valgs prøvelse.

Udvalget har derfor i et i dag afholdt møde behandlet den foreliggende sag. Det har fulgt samme praksis, som anvendes, når en stedfortræder indstilles til godkendelse som medlem af Folketinget, hvor 3 spørgsmål undersøges, nemlig 1) at der er et mandat ledigt, 2) at den pågældende er rette stedfortræder, og 3) den pågældendes valgbarhed, såfremt der over for udvalget rejses tvivl herom.

Jeg skal herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Hr. Lars Poulsen godkendes som repræsentant til Europa-Parlamentet fra og med den 13. oktober 1986.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 99 stemmer.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til Europa-Parlamentet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til udenrigsministeren og landbrugsministeren [om EFs overskudslagre og EFs landbrugspolitik].

Af Gade (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 8/10 86).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 2:

Forespørgsel til forsvarsministeren [om atomvåben inden for enhedskommandoens område].

Af Albrechtsen (VS) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 8/10 86).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 22:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af indenrigsministeren (Enggaard).

(Fremsat 8/10 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

[Anden næstformand]

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om ændring af civilforsvarsloven. (Ændring af bestemmelsen om godkendelse af civilforsvarsplaner).

Af indenrigsministeren (Enggaard).

(Fremsat 8/10 86).

Lovforslaget sattes til forhandling

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Socialdemokratiet har en 3-årig aftale med regeringen og Det Radikale Venstre om, at der skal ske betydelige forbedringer i det danske civilforsvar, både det kommunale og det, som staten har ansvaret for.

Det er en aftale, som vi lægger meget stor vægt på, og som vi arbejder på at få forbedret i en ny aftaleperiode, først og fremmest fordi civilforsvaret på en del områder var og er stærkt forsømt.

Der mangler beskyttelsesrum. De fleste af dem, vi har, er for dårlige. Der mangler materiel og inventar. Og der mangler titusinder af frivillige til at udføre de opgaver, som i en krigs- og krisesituation skal løses.

Vi er altså meget langt fra at have et civilforsvar, som befolkningen kan tro på, ja, det kan endda knibe med at klare de opgaver, som det på papiret kan klare i dag. Der er jo ikke så meget ved at have så og så mange tusinde eller titusinde medarbejdere og frivillige stående i organisationsplanerne, hvis f.eks. mere end en tredjedel overhovedet ikke eksisterer som aktuelle personer og derfor ikke møder, eller at have hundredetusinder af sikringsrumspladser, hvor man ikke kan trække vejret efter 4-5 timers ophold. Der er altså utrolig meget at gøre endnu, før vi på alle områder har et civilforsvar, som befolkningen kan regne med.

Kommunerne skal løse den største del af opgaverne, og derfor fik vi i 1982 en civilforsvarslov, der præciserer kommunalbestyrelsernes ansvar, og som bl.a. gjorde det til en

pligt at udarbejde og tage stilling til en beredskabsplan for det lokale civilforsvar, og denne plan skal indsendes til Civilforsvarsstyrelsen til godkendelse.

Loven blev til i et tæt samarbejde mellem de kommunale organisationer, Civilforsvarsstyrelsen og Indenrigsministeriet. Alle var enige om, at det var en god og rigtig lov, og at Civilforsvarsstyrelsen, som har det overordnede ansvar for, at landets civilforsvar er i orden, måtte have disse planer ind til gennemgang og godkendelse, ikke mindst fordi vi i en lang årrække må regne med, at civilforsvaret vil være i opbygning efter mange års forsømmelser.

Vi er derfor meget betænkelige ved, at indenrigsministeren nu foreslår denne godkendelsesbestemmelse fjernet fra loven. Den er indsat for 4 år siden i enighed mellem de berørte parter, og den har sin helt specielle baggrund. Den kan derfor ikke sammenlignes med flere af de andre bestemmelser om statsmyndigheders godkendelse af kommunale planer, som også vi har været med til at fjerne.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det i høj grad er indenrigsministerens bemærkninger til lovforslaget, der gør os meget betænkelige. Indenrigsministeren siger her:

»Der sker med forslaget herom en betydelig indskrænkning af indenrigsministerens beføjelser i forhold til den gældende godkendelsesbestemmelse. Indenrigsministerens mulighed for indgreb vil være begrænset til særlige situationer, hvor væsentlige beredskabsmæssige hensyn gør dette nødvendigt.«

Det er en utrolig begrænsning i forhold til den nuværende tilstand: kun indgreb, hvor væsentlige beredskabsmæssige hensyn gør det nødvendigt.

Vi vil derfor i udvalgsarbejdet undersøge denne tilsyneladende lille sag meget nøje, inden vi tager stilling, men vor umiddelbare opfattelse er den, at fjernelsen af denne bestemmelse mange steder i befolkningen vil blive opfattet således, at nu skal vi igen ikke tage opgaven med befolkningens beskyttelse i krig og krise alvorligt.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Dette forslag til lov om ændring af civilforsvarsloven fra indenrigsministeren indebærer en forenkling af selve plangodkendel-